

MŪSŲ LIETUVA

NR. 16 (1551) — SEMANÁRIO — 1978 M. BALANDIS — ABRIL 27 D. — 3,00 kr.
Rua Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 — 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

Generalinis JAV konsulas JOHN R. DIGGINS, JR., sveikina Toronto lietuvius Vasario 16 proga Anapilio salėje
Nuotr. O. Burzdžiaus

"LKB Kronika" Nr. 29

Sufabrikavo Seminarijos rektoriaus interviu

"Jokio interviu nei angliškam, nei prancūziškam "Maskvos Naujienų" savaitraščiui nesu davęs", sako rektorius dr. V. Butkus

17

ZINIOS IŠ VYSKUPIJŲ

Kaunas

Religinių Reikalų Tarybos prie TSRS Ministrų Tarybos Igaliojimų Lietuvos TSR Drg. K. Tumėnui

Nuorašai:

J. E. Vysk. J. Matulaičiui-Labukui,
J. E. Vysk. L. Poviloniui,
J. E. Vysk. R. Kriaučiūnui,
J. Pr. Valdytojui Msgr. Č. Krivaičiui,
J. Pr. Valdytojui kan. J. Andrikoniui,
J. Pr. Valdytojui kun. A. Vaičiui.

Kauno Tarpdiecezinės Kunigų seminarijos rektoriaus prof. dr. Viktoro Butkaus

Pareiškimas

1976 m. birželio mėn. 12 d. Maskvos angliškas savaitraštis "Moscow News" ir 1976 m. liepos 21 d. prancūziškasis "Les Nouvelles de Moscou" išspausdino Kauno Kunigų Seminarijos Rektoriaus kun. Viktoro Butkaus interviu apie Romos Katalikų Bažnyčios padėtį Tarybų Sąjungoje.

Vėliau ši interviu perspausdino visa eilė Vakarų Europos bei Amerikos laikraščių (plg. "Vakarinės Naujienos" Nr. 124 1977. V.30), jį kartojo ir Vatikano radio su gana piktais komentarais. Šią laidą atsitiktinai girdėjau ir aš pats asmeniškai.

Kas liečia šį mano vardu paskelbtą interviu, turiu pareikšti štai ką:

Jokio interviu nei angliškam, nei prancūziškam "Maskvos Naujienų" savaitraščiui nesu davęs ir niekad su šiuo savaitraščiu jokių kontaktų nesu turėjęs. Kas šį tariamą mano interviu yra parašęs, iki šiol niekaip negalėjau išsiaiškinti. Gaila, kad man niekaip nepasisekė surasti "Maskvos Naujienų" nei anglių, nei prancūzų kalba ir negalėjau patikrinti originalinio šio interviu teksto, tačiau Vatikano radio perduotoje laidoje buvo visa eilė klaidų, kurių iš viso joks kunigas, juo labiau Seminarijos Rektorius, negalėjo padaryti.

Sąryšyje su visa tuo prašau išsiaiškinti, kas šį interviu mano vardu be mano sutikimo parašė, jį atšaukti ir padaryti visa, kad ateityje tokių faktų nepasikartotų.

Su pagarba

(parašas)
Prof. Dr. Viktoras Butkus
Kaunas, 1977. VI. 18

Komentarai

Neįtikėtina, kad dr. V. Butkus būtų parašęs šį pareiškimą bei Religijų reikalų tarybos Igaliojimų žinios ir sutikimo. Tai beveik bendra Lietuvos kunigų nuomonė. Šitaip rašyti ir platinti valdžiai nepalankius pareiškimus iki šiol išdrįsdavo tik drąsiausieji kunigai, o ne paklusniai vykstantieji bedieviškos valdžios valia.

Dr. V. Butkus savo pareiškimu labai sukompromitavo Maskvos savaitraštį. Už žymiai mažesnes "nuodėmes" tarybinei valdžiai nusikaltusieji kunigai būdavo šalinami iš aukštų bažnytinių postų. Ateitis išryškins tiesą: jei dr. V. Butkus ir toliau vadovaus Seminarijai ir važinės į taikos konferencijas, tai reikš, kad jo pareiškimas tebuvo tik bedieviškos valdžios politinis manevras, pvz., kompromituoti "LKB Kroniką" ir Vatikano radiją, komentavusį seminarijos rektoriaus interviu.

Jei dr. V. Butkaus pareiškimas tikrai nuoširdus, pageidautina, kad būtų atšaukta ir kiti jo, o gal tik jo vardu paskelbti melagingi ar nutylintys tikrąją Lietuvos Katalikų Bažnyčios padėtį interviu, pvz., 1965 gruodžio 31 komunistinėje "Laisvėje".

Eucharistijos bičiulių sąjūdis Lietuvoje

Vilnius. — Vakarų spauda skelbia iš Lietuvos gautus "Eucharistijos bičiulių" sąjūdžio nuostatus. Kas yra tie Eucharistijos bičiuliai, kurių sąjūdis yra plačiai paplitęs visoje Lietuvoje? Nuostatai juos taip aptaria: "Eucharistijos bičiuliai yra praktikuojantys katalikai, tai yra, be rimtos priežasties nepraleidžia sekmadienio ir šventadienio šventų Mišių ir kiek galima dažniau priima šv. Komuniją. Eucharistijos bičiuliai yra atidūs žmonės: draugiški, tolerantiški, paslaugūs, pasiaukojantys, atlidūs. Jie yra pavyzdingi pareigose: darbštūs, sąžiningi, kantrūs, blivūs; jų ypatinga garbės ir meilės pareiga yra Eucharistinis pusvalandis. Tai meilės sargyba, kurią jie kasdien atlieka; tai savotiška šeima, vienos idėjos žmonės".

SKANDINAVIJOS KATALIKAI

Oslo. — Apie Skandinavijos katalikų Bažnyčios gyvenimo įvykius 1976 metais informuoja tik ką išleistas "St. Ansgar: Jahrbuch" — šv. Ansgaro metraštis. Šv. Ansgaras yra buvęs Šiaurės Europos apaštalas, miręs 865 metais. Skandinavijos valstybėse katalikų bažnytinė bendrija yra negausi savo narių skaičiumi, bet naudojami pilna religine laisve ir pasižymi gyvumu bažnytinėje veikloje. Suomijoje buvo išventintas naujas katalikų kunigas, konvertitas.

Norvegijos sostinėje Oslo buvo išventintas kunigu domininkonas. Oslo katalikai įsteigė užsieniečių darbininkų ir politinių tremtinių pagalbos centrą.

Islandijoje pirmasis benediktinų vienuolynas buvo įsteigtas 1133 metais. Jis tebėra ir dabar.

Lietuvos laisvinimas ir vyriausybė tremtyje

Diskusinės buvusio kario ir diplomato mintys

Buęs nepaprastas Lietuvos pasiuntinys ir įgaliotas ministeris gen. štabo plk. K. Škirpa š.m. vasario 19 d. Vašingtono lietuviams pasakė kalbą Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo 60-tųjų metinių progą. Joje kalbėtojas naujai iškėlė kaikiuriuos politinės veiklos klausimus. Čia pateikiame dalį jo kalbos, kurios tekstą atsiuntė O. Žadvydys.

RED.

Lietuvai lemtingu laikų pa-
vyko, kad ir labai pavėluotai,
suorganizuoti Lietuvos kariuo-
menę ir jos sudėtomis kraujo
aukoms išgelbėti tėvynę Lietu-
vą nuo rusų po I-mo pasaulinio
karo invazijos.

Savaime kyla klausimai:

1. Ko galima pasimokyti iš
anų nepamirštamų laikų?

2. Ar mokėjom pamokomis pa-
sinaudoti, kai po 22 metų laisvo
valstybinio gyvenimo Lietuvos
valstybingumui vėl kilo mirti-
nas pavojus?

Į pirmąjį klausimą galimi šie
atsakymai:

1. Valstybės suverenumui at-
kurti neužtenka politikos vado-
vų kolektyvo pareikšto valsty-
binės nepriklausomybės dekla-
ravimo, kaip tas kolektyvas be-
būtų pasivadinęs ir kaip autori-
tetingas bebūtų; reikia už tokį
idealą kietai kovoti bei sudėti
kraujo aukų.

2. Kad tokia kovą laimėtų,
maža tauta privalo užsitikrinti
kurio pajėgesnio kaimyno rea-
lią talką apsaugai nuo tų, ku-
rie siekia kraštą paglemžti.

3. Toliau nuo Lietuvos esan-
čių valstybių, nors ir galingų,
skelbiamais laisvės bei išlaisvi-
nimo pažadais pasikliauti rizi-
kinga, nes lemiančiu momentu
realios jų talkos galima ir nesu-
laukti.

Į antrąjį klausimą tenka taip
atsakyti:

1. II pasaulinio karo išvaka-
rėse deklaruotas Lietuvos neut-
ralumas nebuvo jokia reali prie-
monė jos valstybinei egzistenci-
jai išsaugoti. Ji tik surišo ran-
kas Lietuvos diplomacijai siekti
Vokietijos, tada pajėgiausio
kaimyno, pagalbos apsidrausti
nuo pavojaus, ateinančio iš So-
vietų Sąjungos.

2. Susilaikymas nuo žygio į
Vilnių, kai išryškėjo, jog Len-
kija atitraukė savo okupacines
jėgas iš Vilniaus krašto, palik-
dama jį be reikiamos išorinės
apsaugos nuo išiveržimo vokie-
čių arba rusų, — buvo fatalinė
klaida. Tuo būdu ano meto Lie-
tuvos vadovybė pati sužlugdė
galimybę pasinaudoti Vokietij-
jos pagalba apsidrausti nuo pa-
vojaus iš Sovietų Sąjungos pu-
sės ir sudarė Maskvai sąlygas
primesti Lietuvai rusų igulas,
taigi užnerti kilpą ant kaklo

valstybinei Lietuvos nepriklau-
somybei.

3. Tokia pat fatalinė klaida
ir nusikaltimas buvo neparuo-
šimas laiku karinių Lietuvos
pajėgų kovos veiksmams ir ne-
organizavimas ginkluoto pasi-
priešinimo rusams-užpuolikams
1940 m., kai buvo susilaukta
akiplėšiško Maskvos ultimatu-
mo.

4. Taip pat klaida, kad pas-
kutinioji A. Merkio vyriausybė
neparodė bent simbolinio pasi-
priešinimo, nepareikė forma-
laus protesto prieš Sovietų Są-
jungos įvykdytą agresiją, nepa-
sitraukė drauge su respublikos
prezidentu a.a. A. Smetona į už-
sienį ginti Lietuvos valstybin-
gumo politinėmis - diplomatinė-
priemonėmis, kaip kad Lietuvos
diplomacija buvo Kaunui iš
anksto patarusi.

Kai Lietuvos valstybingumas
jau buvo dėl minėtų klaidų su-
žlugdytas, pakartotinio Lietuvos
atkūrimo ėmėsi buvę Lietu-
vos nepriklausomybės kovoto-
jai, pirmoje eilėje Lietuvos ka-
riuomenės kūrėjai - savanoriai.
Jiems į talką atskubėjo patrio-
tiškasis lietuvių jaunimas, ku-
ris buvo išaugęs nepriklausom-
ybės laikotarpyje kūrėjų - sa-
vanorių tautinio idealizmo dva-
sioje. Panašiai kaip ir 1918-
1919 m., jam buvo aišku, jog
be aukos ir kraujo praliejimo
valstybinė nepriklausomybė ne-
atgaunama.

Po konspiracinės organizaci-
jos — Lietuvių Aktyvistų Fron-
to vėliava iš anksto pasirošęs
jaunimas išnaudojo rusų-vokie-
čių ginkluotą susirėmimą mū-
sų žemėje. 1941 m. birželio 23
d. įvykdė tautos sukilimą ir jį
laimėjo. Tuo heroizmo aktu Lie-
tuva tapo išjungta iš Sovietų
Sąjungos, o naujos tautinės
krašto vyriausybės paskelbimu
buvo atkurtas Lietuvos valsty-
binio suverenumo vykdymo or-
ganas vieton bolševikų 1940 m.
fiziškai sunaikintos A. Merkio
vyriausybės.

Pagal Lietuvos konstituciją,
"valstybės suverenumas pri-
klauso tautai". Todėl jos, kaip
valstybės tikrojo suvereno,
kraujo auka pastatytos krašto
vyriausybės mandato kvestijo-
nuoti negali jokia svetima vals-
tybė — Lietuvai draugiška ar
priešiška, kaip Sovietų Sąjun-
ga. Juo labiau, kad toji vyria-
usybė buvo ne tik paskelbta, bet
ir išsilaukė krašto priešakyje,
kol kito Lietuvos okupanto ne-
buvo savavališkai nušalinta nuo
krašto valdymo. Tas faktas, kad
ji buvo hitlerinio Reicho nuša-
linta, nepanaikina jos teisinio
buvimo, nes okupanto, juo la-

biau karą pralaimėjusio, pada-
rytiems savavališkiems aktams
teisinės galios neteikiama.

Būtų buvę logiška ir prakti-
nės politikos požiūriu remtis
minėtos vyriausybės tolimesniu
teisiniu buvimu, o ne mestis į
netikrą kelią. Reikia labai ap-
gailestauti, kad VLIKas, susi-
daręs Lietuvoje teikti pasiprie-
šinimą nacių okupacijai, buvo
nuėjęs klystkeliu: užuot pradė-
jęs savo veiklą protesto pareiš-
kimu dėl laikinosios Lietuvos
vyriausybės nušalinimo ir ne-
paliaujamu reikalavimu, kad
būtų jai perleistas krašto val-
dymas, savo 1944 m. vasario 16
d. deklaracija ryžosi sudaryti
kažkokią kitą Lietuvos vyria-
usybę, negalėdamas numatyti ar
kada besusilauks sąlygų bei ga-
lės tą savo išsipareigojimą te-
sėti.

Kai vyriausybės klausimu VLI-
Kas jau buvo šitaip susipainio-
jęs, o į karo pabaigą atsisteigė
užsienyje, sakyto uzurpacinio
išsipareigojimo realizavimas jam
jau iš viso nebuvo įmanomas.
Be to, grįžimas bei rėmimasis
sukilimine Lietuvos vyriausybe
irgi buvo susikliuvęs dėl nesu-
tarimo tuo klausimu tarp VLI-
Ko partijų. Taip ir likome iki
šiol be tremties vyriausybės,
kaip teisiškai kompetentingo
organo manifestuoti užsienyje
Lietuvos valstybingumo bei gin-
ti Lietuvos suverenumo santy-
kiuose su kitomis valstybėmis
ir tarptautiniuose forumuose.

Tuo tarpu, kaip ir 1919 m.,
vėl kyla reikalas siekti Vakarų
kaimynų talkos. Nors bendros
sienos su Vokietija nebeturime,
bet lieka su ja interesų bendru-
mas. Neabejoju, jog šią padėtį
geriausiai sektųsi išnaudoti gy-
vybiniam Lietuvos reikalui, jei
veiktume sukilimo vyriausybės
titulu. Juk Birželio sukilimas
nebuvo nedraugiškumo aktas
vokiečių tautai, bet priešingai
— jai draugiškas, nors ir su-
vedęs į konfliktą su ano meto
Vokietijos hitlerine vadovybe.
Juo labiau, kad pats JAV-bių
prezidentas Jimmy Carter dar
visai neseniai viešai pareikė,
jog laiko Vokietiją pajėgiausiu
Š. Atlanto Sąjungos nariu ir pa-
čiu geriausiu JAV-bių sąjungin-
inku.

Džiugu buvo patirti iš ELTos
pranešimo spaudai, jog VLIKo
seimas 1977 m. gruodžio 3-4 d.
d. St. Petersburg, Floridoje,
priėmė nutarimą, kuriuo įpa-
reigoja VLIKo vadovybę: "Su-
sisięti su Diplomatinė Lietu-
vos Tarnyba, stengiantis išsiaiš-
kinti, susitarti ir imtis atitin-
kamų veiksmų Lietuvos valsty-
biniam tęstinumui sustiprinti

bei siekti jo pilnaties atkūri-
mo". Be Lietuvos vyriausybės
toks tikslas tremtyje nepasie-
kiamas.

Tikėkime, kad tie, kurie yra
įpareigoti tą svarbų VLIKo sei-
mo nutarimą vykdyti, nepri-
stigs politinio blaivumo ir ne-
nueis kurti tremties Lietuvos
vyriausybės klystkeliu, nesiims
kokio nors dirbtinio būdo, pa-
vyzdžiui, kad ir vadinamųjų
"Kybartų aktų". Juos pats Lie-
tuvos respublikos prezidentas
a.a. A. Smetona buvo teisingai
pavadinęs fikcija. Ja mūsų vals-
tybingumas jau prieš 30 metų
buvo sukompromituotas — ne
tik pačios lietuvių visuomenės
akyse, bet ir kitų kraštų vyria-
usybėse. Būtų nesąmonė imtis
to nepavykusio arba panašaus
kito eksperimento, kai tebetu-
rime teisiškai išsilaikiusią 1941
m. sukiliminę Lietuvos vyria-
usybę, pastatyta lietuvių tautos
kraujo auka. Belieka tik užpil-
dyti dabar vakuojančius postus
jos ministerių taryboje.

Sveikindamas Vasario 16 mi-
nėjimo Vašingtone dalyvius, sa-
vo pareiškimą baigsiu Lietuvos
dainiaus giliai prasmingais žo-
džiais, kuriais Vilniaus lietuvių
visuomenė, susirinkusi 1918 m.
gale, erdvioje miesto teatro sa-
lėje vieno vaidinimo progą pa-
sitiko Lietuvos karinių pajėgų
formavimo paskelbimą. Man te-
ko eiti sostinės karo komendan-
to pareigas. Kai, pertraukdamas
vaidinimą, viešai iš scenos para-
ginau visus vyrus stoti savano-
riais į ką tik mano pradėtą or-
ganizuoti Vilniaus komendatū-
ros ginkluotą dalinį sostinei
ginti, dainininkė Nezabitaus-
kaitė tuoj po himno užtraukė
"Jau slavai sukilo". Salę per-
pildžiusi publika pritarė tvirtais
balsais ir pakilusiu nuotaika
dainavo: "Petys gi į petį, na,
vyrai, kas gali, sustoję į darbą
už mylimą šalį, prikelkime Lie-
tuvą mūsų!"

Visi, kam rūpi Lietuvos laisvi-
nimo sėkmingumas, neabejoju,
pageidauja, kad minėtas VLI-
Ko seimo nutarimas susilauktų
greito įvykdymo, kuriuo būtų
pašalinta priežastis per ilgai nu-
sidelsusio nesusipratimo tarp
VLIKo ir sukiliminės Lietuvos
vyriausybės. Tai būtų pats gra-
žiausias valstybinės Lietuvos
nepriklausomybės deklaravimo
pagerbimas. Jis nutiestų kelią
sėkmingesnei kovai už Lietuvos
išlaisvinimą iš dabartinės netei-
sėtos sovietų okupacijos ir at-
kurtų valstybinį jos suverenu-
mą.

Telaimina Viešpats Dievas
Lietuvą laisvei atgauti!

Tėviškės Žiburiai

• Tikra Dievo meilė išsiskleidžia
ir tikra žmogaus meile. — J. GIR-
NIUS.

LIETUVIAI PASAULYJE

Argentina

P. AMERIKOS LIETUVIŲ KONGRESE Urugvajaus sostinėje Montevideo specialiaame posėdyje bendradarbiavimo klausimą svarstė Argentinos Lietuvių Organizaciją ir Spaudos Taryba, Argentinos Lietuvių Centras ir Argentinos Lietuvių Jaunimo Sąjunga. Šis klausimas po kongreso vėl buvo iškeltas ALOS Tarybos posėdyje SLA patalpose Buenos Aires mieste. Pasitarime dalyvavo AL Centro ir ALJ Sąjungos atstovai. ALOS Taryba nutarė gegužės pradžioje išrinkti naują savo valdybą. Pasitarimui vadovavo pirm. R. Stahoraitis.

Australija

A.A. JUOZAS GUČIUS, buvęs Kauno radiofono režisoriaus, mirė vasario 22 d. Adelaidėje, sulaukęs beveik 75 metų amžiaus. Dramą buvo studijavęs A. Sutkaus "Tautos teatre", Kauno universiteto seminare, Kauno dramos teatro studijoje. Kauno radiofone ne tik režisavo vaidinimus, bet ir pats juos rašė. Adelaidėje 1951-58 m. vadovavo studijinio pobūdžio lietuvių teatrui, pastačiusiam 14 veikalų, gastroliavusiam Adelaidėje ir Melburne. Jo vadovaujamas lietuvių teatras su trim veikalais anglų kalba yra dalyvavęs Adelaidės teatrų festivalyje. Rež. J. Gučiaus dėka buvo paruošta naujų aktorių Australijos lietuviams. Giliam liūdesy velionis paliko buvusią solistę ir dainavimo mokytoją Antaniną Binkevičiūtę - Gučiuvienę.

SIDABRINE KUNIGYSTĖS SUKAKTĮ Melburne atšventė kun. Pranas Dauknys, dabartinis savaitraščio "Tėviškės Aidai" vyr. redaktorius, šias pareigas einantis nuo 1973 m. vasaros. Sukaktuvininkas yra kunigu išventintas 1953 m. vasario 28 d. Romoje. Kapelionavo Londono Šv. Kazimiero lietuvių parapijoje, o atvykęs Australijon — Adelaidėje ir Geelonge. Yra parašęs knygutę "Už geresnį pasaulį", išvertęs iš italų kalbos G. Riccioti knygą "Kristaus gyvenimas".

Britanija

DERBY LIETUVIAI vasario 18 d. atšventė dvigubą sukaktį — Vasario 16 šešiasdešimtmetį ir D. Britanijos Lietuvių Sąjungos vietinio skyriaus trisdešimtmetį. Šventėje dalyvavo DBL Sąjungos centro valdybos atstovas B. Butrimas, taręs žodį abiem temom. Be jo, dar kalbėjo P. Popika ir J. Zokas. Šventė užbaigta vaišėmis ir šokiais. Ją aprašė vasario 20 d. laidoje dienraštis "Derby Evening Telegraph". Vasario 16 d. Derby lietuviai iškėlė Lietuvos trispalvę prie šio miesto savivaldybės rūmų.

JA Valstybės

LIETUVIŲ ŽURNALISTŲ SĄJUNGOS centro valdybą perkėlus į Los Angeles, Čikagoje liko jos žinioje veikiantis Dr. P. Daužvardžio Fondas, skiriantis premijas jauniems radijo bei spaudos darbuotojams. Jam tvarkyti sudaryta nauja valdy-

ba Čikagoje: pirm. kun. A. Saulaitis, S.J., vicepirm. A. Juodvalkis, išd. D. Vakarė, sekr. P. Indreika, narė jaunimo reikalams E. Sakadolskienė. Valdybos adresas; 5620 So. Claremont Ave., Chicago, Ill. 60636, USA.

Kolumbija

KOLUMBIJOS LIETUVIŲ KOMITETAS, vadovaujamas lietuvių saleziečių, Vasario 16 proga plačiai paskleidė spaudoje bei visoje Kolumbijoje specialų atsišaukimą. Juo primenamas Lietuvos nepriklausomybės atstatymo šešiasdešimtmetis, garbinga istorinė Lietuvos praeitis ir jos dabartinė tragedija sovietinėje okupacijoje, kai net mažos pasaulio taulės gauna laisvę. Komitetas prašo kolumbijos prez. A. E. Michelsoną, pauda ir visuomenę remti lietuvių autos išlaisvinimo pastangas. Reikiama viltis, kad Sovietų Sąjunga, eikiama laisvojo pasaulio viešosios pinijos, suteiks laisvo apsisprendimo teisę Lietuvai bei kitoms pavergtoms tautoms. Atsišaukimą visų Kolumbijos lietuvių vardu pasirašė saziečiai kunigai — V. Dubinskas, S. latutis, N. Saldukas ir M. Tamošiūnas.

Palikimai, paminklai ir šėšėliai

AL. GIMANTAS

Ir vėl skaitėme lietuviškojo gyvenimo kronikoje apie vienos vienišos tautietės mirtį. Tokia žinutė savyje nieko nepaprasto neslepia, nes tai mūsų visų kasdienybės ir neišvengiamo likimo dalis. Tačiau, kai tokie mirties pranešimai pastebimai gausėja, rūpestį kelią apgailėtinas mūsų nerangumas tinkamu laiku sutvarkyti teisinius savo reikalus.

Šiuo atveju itin tragiškoje šviesoje išskyla palikimų problema. Tų painiavų būtų išvengta, jei pagaliau visi mūsų šiešėliai sutvarkytų viską pagal savo norą ir pageidavimus. Atrodo, vienintelis ir tikras kelias tėra legalaus testamentu sudarymas. Tai labai nekomplikuota, paprasta ir labai nedaug pastangų reikalaujanti procedūra.

Šio rašinio pradžioje minėta kanadietės lietuvės mirtis paliko eilę komplikacijų ta prasme, kad nerasta jokio raštiško nurodymo — testamentu. Atrodo, te-liko dvi galimybės: visas jos tur- tas liks valdžiai čia arba sovietiniai advokatai bandys išgauti Lietuvoje kaikiurių giminių vardu palikimą. Tuo atveju artimieji Lietuvoje gaus tik trupinius, kurie liks po įvairių mokesčių, atlyginimų, pervedimų ir visų kitų biurokratinės mašinos įves- tų sijočių.

Išėivijos gyvenimo stebėtojus

Lenkija

LIETUVIŠKŲ AUDINIŲ PARODA 1977 m. liepos 15 — rugsėjo 1 d.d. įvyko Seinų miesto ir valsčiaus kultūros namuose. Dalyvavo šešios audėjos: Veronika Dapkevičienė iš Žagarų, Marytė Grigutyte iš Žvike- lių, Janina Griškevičienė ir Bronė Marcinkevičienė iš Klevų, Katrė Kei- zienė iš Šlynakiemio, Anelė Jančiu- lienė iš Berzninkų. Paroda susilaukė apie 2.000 lankytojų. Vertintojų ko- misija I premiją paskyrė M. Grigu- tytei — jauniausiai dalyvei, II — V. Dapkevičienėi, III — jos dukrai A. Jančiulienei.

PUNSKO LIETUVIŲ KULTŪROS NAMŲ moterų oktetas, vadovauja- mas Jono Vainos, pirmomis 1977 m. spalio dienomis aplankė Vroclavo lietuvius, kuriuos jungia Lietuvių Visuomeninės Kultūros Draugijos ratelis su pirm. Vytautu Markavi- čium. Šia proga buvo paminėtas LKV Draugijos dvidešimtmetis. Su jos nu- veiktais darbais supažindino K. Dap- kevičiūtė. Koncertinę programą at- liko punskiečių moterų oktetas ir Vroclavo "Vilnelės" šokėjai, vado- vaujami Antano Žukausko.

Šveicarija

JOANOS STASIULIENĖS vado- vaujama tautinių šokių grupė, kurio- je šoka šveicarų jaunimas, atliko programą naujajame Ciuricho mies- to Gerlikono kvartale. Porai šimtų

CURSO DO IDIOMA LITUANO POR CORRESPONDÊNCIA

Informações:

Caixa Postal 4421
01000 SÃO PAULO, SP.

salėje susirinkusių šveicarų ji pašo- ko keliolika mūsų tautinių šokių, ku- riuos paaiškino vadovė J. Stasiulie- nė, o duomenų apie lietuvių kalbą bei kultūrą pateikė jauna šokėja Ursula Sigg, šveicarė ponja, vietine šveicarų tarne. Žiūrovus žavėjo ne tik šokiai, bet ir gražūs tautiniai dra- bužiai.

Vokietija

VASARIO 16 ŠEŠIASDEŠIMTME- TĮ Rastatto lietuviai paminėjo vasa- rio 18 d. kun. A. Bernatonio atnašau- tomis Mišiomis. Po pamaldų visus minėjimo dalyvius pasveikino VLB Rastatto apylinkės pirm. P. Gustai- nis, o Vasario 16 tema kalbėjo kun. A. Bernatonis. Keletą dainų padai- navo vyrų grupė, vadovaujama F. Andriejausko. Maironio eilėraščius deklamavo Vasario 16 gimnazijos mokinės D. Krivaitė ir K. Langytė, susilaukdamos ir vietinių deklama- torių — R. Gustainytės, E. Gustai- nienės, A. Sergejaus talkos. Progra- ma užbaigta daina "Lietuva brangi". Po oficialiosios dalies pasivaišinta lietuviškais patiekalais ir pasiškota.

ROMUVOJE POSEDŽIAVO VI PL JAUNIMO KONGRESO rengėjų ko- mitetas — V. Bartusevičius, dr. G. Bauras, V. Damijonaitis, A. Hermanas, K. Ivinskis, S. Kondrataitė, A. Lucas, K. Pauliukevičiūtė, R. Šileris, M. Šiušelis, A. Šmitas, R. Valiūnas ir R. Žutautaitė. Trūko tik R. Srei- feldaitės ir Britanijos atstovo A. Vil- činsko. Nutarta jaunimo kongresą pradėti 1979 m. liepos 11 d. stovyk- la Britanijoje. Oficialus jo atidary- mas įvyks liepos 14 d. Londone. Pro- blemą gali sudaryti prie Londono užsakytos patalpos stovyklai, nes jos greičiausiai bus remontuojamos 1979 m. vasarą. Tokiu atveju gali tekti jieškoti kitų. Kongreso studijų die- nos įvyks liepos 18-17 Altenbergo namuose prie Koelno, V. Vokietijo- je. Kongreso uždarymo iškilmėms liepos 28-29 d.d. pasirinktas Koenig- steinas prie Frankfurto. Į jas yra įtrauktas talentų vakaras, ansamb- lių, solistų koncertai, pobūvis ir pa- maldos. Dalis šių renginių, kaip pvz. jaunųjų menininkų paroda, galės bū- ti pačiame Frankfurte. Kongreso tikslą rengėjai taip apibūdina: nau- jai pagrįsti ir įprasminti jaunimo da- lyvavimą išėivijos veikloje.

tuviškuosius bendruosius reika- lus — kultūrinius, religinius, ekonominius. Ypač tai prisimin- tina tiems, kurie Lietuvoje jau nebeturi artimųjų. Vadinas, derėtų pajusti didesnę atsako- mybės jausmą ir prieš save, ir prieš savąją tautą. Juk jau visų išitikinta, kad su savimi jokio žaliukų bagažo nepasiimsime...

Kaikiurios išėivijos instituci- jos vis dažniau pradeda priminti, kad testamentus sudarant pravartu būtų prisiminti ir lie-

DĒKA—PADĒKA—DĒKINGUMAS

Skaičiau "Laiškai Lietuviams" žurnale (1977.XI). Aniceto Tamosiūčio įdomų straipsnį apie dėkingumo dorybę.

Autorius pabrėžia, kad ypač Katalikų Bažnyčia yra dėkingumo dorybės ypatingoji mokytoja. Pažodžiui "Bažnyčia, sakytume, neriasi iš kailio, tiesiog lyg neberanda žodžių, rekomenduodama dėkingumą. Patį Švenčiausiąjį Sakramentą ji yra pavadinusi EUCHARISTIJOS žodžiu, kuris lietuviškai reiškia padėka, iš graikų žodžio "eucharistein" — dėkoti".

Verta paminėjimo ir kita ištrauka. Pagal garsųjį šveicarų auklėtoją Foersterį, kurio knygas mūsų Šatrijos Ragana (Marija Pečkauskaitė) yra išvertusi į lietuvių kalbą, sakoma: "Jei visuomenės pastatas kai kada pradeda svyruoti ir braškėti, jo sąsajos klibėti, žinokite, jog tai yra todėl, kad kurioje nors vietoje per maža dėkingumo".

Suprantama, pirmoje vietoje turime būti dėkingi visų malonių ir Gėrybių Davėjui. Po to, žinoma, ateina eilių eilės visų kitų mums mielių ir mieliausiųjų asmenų, kuriems, vienaip ar kitaip, esame kuo nors skolingi, dėlto ir jaučiamės jiems dėkingi.

Nuo pirmo mano kojos įkėlimo (prieš dešimt mėnesių) Brazilijon, nežinia kiek šimtų kartų teko girdėti ar iš pašonės nugirsti: "Ačiū Dievui (Graças a Deus)" arba dar: "Dievas Tamstai teatlygina (Deus Ihe pague)".

Dėl to Brazilija, ta šalis — kontinentas, prigludusi tiek ar kitiek tikrųjų ar "apytikrių" (taip tuo atvykimo metu pasivadavusiųjų) lietuvių, yra ir mums antroji tėvynė ir didžioji dėkingumo jausmo skiepiotoja.

Brazilija yra iš viso įžymi savo teritorijos platumu, turtingumu, didingumu. Ir už tai Brazilijos gyventojai yra dėkingi tų gėrybių Davėjui. Be to, ir už tai, šios šalies žmonės pasižymi ir savo nuostabiu nuoširdumu bei paslaugumu vieni kitiems, ypač dvasiniai ir fiziniai labiau tos meilės reikalingiems.

Iš kitos pusės mums, kaip lietuviams — taigi šiaurės europiečiams — tas Lotynų Amerikos senbuvų ir čiagimių dėkingumas gali kartais būti mažiau suprantamas, mažiau jaučiamas, mažiau gilus, mažiau nuoširdus.

Taip gali atrodyti, bet iš tikrųjų gal taip ir nėra. Lietuvis, jei toks jis yra, jis moka padėką išreikšti ne vienu kitu žodžiu, kaip kitose kalbose sutinkama, bet dešimtimis žodžių ir įvairiomis tarmėmis. Tos tarmės gana įdomios ir vertos atsidėjusio panagrinėjimo. Be to žinia, kad tikras lietuvis ką jis sako, tą jis ir jaučia.

Štai "Lietuvių Kalbos Žodynas", II tomas, savo 386-390 bene penkiuose didelio formato puslapiuose, iškelia to visiems lietuviams mielo ir brangaus žodžio margumą, svorį ir svarbą.

Kadangi nevisiems tas didysis, daugelio tomų, žodynas prieinamas, dera čia pat per ML skiltis pasitarnauti skaitytojams.

Didesnio įdomumo dėlei čia cituojami tik kai kurie būdingesnieji išsireiškimai:

"Siunčiame už jūs tikrą meilę širdingą dėką" (V. Kudirka).

"Ką tau davė už darbą? — Dėką, kaip blėką" (sakoma neatsilyginus).

"Rugių kirsti jis savo dėka (neprašomai) ateis".

"O man kokis dėkas (dėka) už tai".

Kas seka, tai įspūdinga, vieno to paties žodžio, mozaika:

"O koks jau buvo dėkavojimas už tas dovanas".

"Tai toks tavo atsidėjimas man?"

"Ji nor valdovo dukterį dykai išgydyt, tik už vieną padėkavojimą".

"Ant uždėkavojimo už tą nepamainomą meilę".

"Svetys, pasakęs dėkavonę, atsisveikino, atsideivėjo".

"O ja duosi, dėkavosim, ja neduosi, iškoliosim".

"Ponas savo tarną atidėjojo (atleido iš tarnybos)".

"Ans man dideliai nudėkavojo".

"Išdėkavoti — tai daug kartų padėkoti".

"O émės kieliką ir padėkavojęs, davė jiems".

"Jam pasidėkavojame įvedimą arabiškų skaitlinių".

"Užfundino buteliuko ir dar tep pridėkavojo".

"Aš tau už tą meilę negaliu uždėkavoti".

"Tu turi čia puikią, dėkingą veiklą dirva".

"Lietuvių dėkingybę darbuose išvysi".

"Daug širdžių plaka dėkingumu" (V. Kudirka)

"Čia nereikalingas tavo dėkojimas".

"Juk yra žiauru vengti širdingo atsidėjimo".

"Dėkojosi savo tarpe".

"Jis nežinojo kaip reikės atsidėkoti".

"Berniukas padėkojęs tuojau spruko laukan".

"Už dėku neatbūsi, reiks ir į kišenę".

"Nei dėku, nei išlup" (nedėkingumui nusakyti)

"Dėkučiu už vaises".

"Žvėrys davė garbę ir šlovę už dekadarymą (dėkojimą)".

"Šiomet, dėkudie, viską nuo laukų gražiai nuémėm".

"Esam, dėkudiev, da visi sveiki".

"Tau dėkui, man gerai".

"Ką pats padarysi, dėkui nesakysi".

"Dėkui, Dievui (Dieve). (Sakoma gerai sekantis)

"Dėkoju tau iš visos širdies".

"Dėkuo ir už gerą žodį".

"Bučiavo dėkavo jos skaistų veidelį".

Tai, va, viso apie trisdešimt skirtingų lietuviško dėkingumo išreiškimo, sinonimu. Ieškant, tikriausiai, jų dar daugiau atsirastų.

Lietuvis, iš viso yra žodžio, garbės žodžio žmogus. Taigi, bent didele dalimi toji šventa dėkingumo dorybė yra mūsų tauraus tautiškumo ir gilios krikščionybės įsąmoninimo išdava.

Tačiau, pilnos teisybės dėlei, reikia pažvelgti ir į kitą medalio pusę.

Lietuvis, kad ir išsilavinęs, gali kartais būti dėkingas tik kur ir kaip jam pravartu, kaip betkoks oportunistas.

Argi mes nežinome, kas atsitiko pačioje Tėvynėje Lietuvoje, režimo spalvai vos pasikeitus?

Dėkingumas Dievui ir Tėvynei ir saviems žmonėms buvo daugieno užmirštas, pamintas po kojomis. Ėjo skundai, kerštai, išvežimai, žudymai..

O kas dedasi — tai čia, tai ten — mūsų išėivijoje, laisvajame pasaulyje?

Ir čia ne viskas auksu, kas auksu žiba. Tiek čia yra gėrio ir grožio, bet yra nemažai ir menkadvasiškumo, kitiems buvusio vergavimo žymių.

Kiek mažai padėkos ir pagarbos mes kartais parodome vien tik iš Dievo ir artimo meilės Tautai ir Bažnyčiai dirbantiems, aiškiems mūsų didvyriams — gyviems ir mirusiems!

Atsidėjama įvertinimu

Ar mes atitinkamai įvertiname mūsų įvairių rūšių veikėjus, labdaros apaštalus, dvasiškius, organizatorius, plunksnos ir spaudos darbuotojus, knygnešius, menininkus, kultūrininkus, dosnius visų gerų darbų rėmėjus?

Ar mes užtektinai įvertiname ir iškeliamo mūsų gražiąją tėvų kalbą, mūsų dainas, šokių, papročius, tradicijas ir visą kitą panašų tautinį lobį?

Turiu čia prieš akis, galėčiau tvirtinti, mūsų neužtektinai įvertinto žymūno, kunigo — daktaro — civilizatoriaus, A. F. Bendoraičio tam tikrą pergyventą skaudžią patirtį, išreikštą ir ML 1978 m. 13 numerio. Štai koks mus įspėjantis pasisakymas:

"Žinau, kad Jums tarp lietuvių dirbti yra daug sunkiau, negu čia man Amazonės misijoje. Lietuvių ydas ir jų "jalousies" (pavydą — nedėkingumą) aš jau turėjau progos pažinti. Gaila, bet taip yra."

Žmogus įspėtas, pusiau išgelbėtas.

Priimkime rimtai mūsų, lietuvių d-ro Schweitzer'io, tą rimtą įspėjimą.

Stenkimės daugiau įvertinti, negu nuvertinti. Venkime betkokio lengvapėdiško pavydo ir nedėkingumo.

Ir šviesa ir tiesa mūs žingsnius telydi!

Kun. Petras Urbaitis, SDB

PLIASPasaulio Lietuvių Inžinierių
ir Architektų Sąjunga

BRAZILIJOS SKYRIUS

PLIAS INFORMACIJOS

PLIAS yra Pasaulio Lietuvių Inžinierių ir Architektų Sąjunga, turinti savo skyrių ir Brazilijoje. Čia PLIAS valdybą sudaro: Algirdas Idika - pirmininkas, Arūnas Steponaitis - sekretorius, Gražvydas Bačelis - išdininkas, Leonardas M. Mitulius - "Public Relation"; Revizijos komisiją sudarė Antanas Tyla ir Nardis Antanaitis.

PLIAS Brazilijos skyrius 1978 m. vasario 24 d. turėjo savo pirmą šių metų posėdį, kuriam pirmininkavo inž. Algirdas Idika ir sekretoriavo inž. Arūnas Steponaitis.

PLIAS Brazilijos skyrius gavo iš Centro Valdybos 21 egzempliorių 'PLIAS VARDYNO'. Po vieno egzempliorių buvo išdalinta skyriaus nariams: vienas egzempliorius padovanotas 'Mūsų Lietuvai'.

Buvo priimta tikraisiais nariais:

- Eduardo Umaras, mechanikos inžinierius. Mokslą baigęs 1977 m.- Escola Politécnica da Universidade de São Paulo.
- Aleksandras Valavičius, laivininkystės inžinierius. Mokslą baigęs 1977 m.- Escola Politécnica da Universidade de São Paulo.
- Vitor Baranauskas, elektronikos inžinierius. Mokslą baigęs 1975 m.- Escola Politécnica da Universidade de São Paulo.
- Kęstutis Sipavičius, chemijos inžinierius. Mokslą baigęs 1970 m.- Escola Politécnica da Universidade de São Paulo.
- Elena Ozelytė, fizikė (atominė), 'master of science'. Mokslą baigusi Lietuvoje 1962 m.- Vilniaus Valstybinis Universitetas. Priimta į skyrių per praėjusį susirinkimą - 1977 m. spalio mėn. 28 d.

VI-jame P. Amerikos Lietuvių Kongrese, Montevideo, nei vienas iš skyriaus narių negalėjo dalyvauti. Buvo tačiau pasiūstas skyriaus vardu sveikinimas ir trumpas "žodis" kongresui. Per kongreso atidarymą pranešėjas tai perskaitė (kas talpinama žemiau).

Skyriaus pirmininkas, inž. Algirdas Idika, žada vykti į "Pasaulio Lietuvių Dienas", kurios numatomos birželio 30 d. iki liepos 4 d., Toronte, Kanadoj. Lankysis taip pat ir USA.

Šio susirinkimo proga ML redaktorius, kun. Pr. Gavėnas, su padėka už PLIAS VARDYNO dovaną ir sveikinimais, linkėjo skyriui augti naujais nariais, nešti jaunatviškesnės lietuviškos dvasios į aptingusį São Paulo lietuvių kolonijos gyvenimą, palaikyti lietuvių kalbą šeimoj, remti lituanistinę mokyklą, remti ir palaikyti vietinę lietuvišką spaudą. Pastarosios atžvilgiu, kvietė kiekvieną PLIAS narį būti nors

ML GARBĖS LEIDĖJAI

SPAUDA yra vienas svarbiausių įrankių LIETUVYBEI IŠLAIKYTI. Spauda jungia lietuvius į vieną lietuvišką šeimą, informuodama apie lietuvius pasauly ir Lietuvoj, palaikydama lietuvių kalbą - papročius - kultūrą, skatindama kovą už Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimą.

"MŪSŲ LIETUVA" be pašalinės paramos negali išlaikyti. Todėl

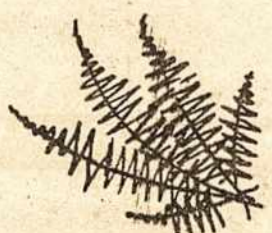
- kiekviena lietuviška ORGANIZACIJA,
- kiekviena lietuvių vedama FIRMA,
- kiekvienas susipratęs TAUTIETIS

tejaučia kaip tautinę garbę būti nors vieno ML numerio GARBĖS LEIDĖJU.

ML GARBĖS LEIDĖJŲ sąrašas ilgėja:

- Adv. Algirdas Sliesoraitis
- Inž. Kęstutis Sipavičius
- Inž. Kazys Audenis
- Petras ir Jurgis Tijūnėliai
- Aušra A. ir Otto Adolf Simkevičius
- Anelė Baužienė
- .....

Dar trūksta Jūsų vardo ir pavardės.

**CURSO DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA**

Informações:

Caixa Postal 4421
01000 SÃO PAULO, SP.

vieno ML numerio Garbės Leidėju ir rezervuoti vieną ML puslapį kaip mėnesinį ar dvi mėnesinį PLIAS Brazilijos organą. Ragino taip pat PLIAS jaunuolius (iki 35 metų amžiaus) dalyvauti PLJS paskelbtame Rašybos Konkurse bei vos prasidėjusiame Lietuvių Kultūros ir Kalbos kurse suaugusiems.

Susirinkimas nutarė pasiūsti padėką ML redaktoriui už sveikinimus; nutarė išleisti vieną ML numerį PLIAS Brazilijos skyriaus Garbės Leidėjo vardu. Dėl rezervavimo vieno ML puslapio, iš principo pritariama, bet atsižvelgiant į faktą, kad skyriaus susirinkimai šaukiami kas 3 mėnesiai, būtų nepraktiška, o be to PLIAS turi savo organą "Technikos Žodį". ML skaitytojai bus informuojami, laikas nuo laiko, apie skyriaus veiklą. Skyriaus valdyba painformavo narius apie Rašybos konkursą, Lietuvių Kalbos ir Kultūros kursą, rekomenduodama juose dalyvauti. Toks pat buvo pritarė idėjai nariams būti nors vieno ML numerio Garbės Leidėjais. Tačiau Konkurso, Kursų ir Garbės Leidėjų klausimai palikta asmeniškai narių nuožiūrai. Suinteresuotieji kreipiasi tiesiogiai ir organizatorius ar į ML administraciją.

Sekantis susirinkimas nutarta sušaukti 1978 m. birželio 2 dieną Lietuvių Sąjungos Brazilijoje rūmuose, Mooca.

**PLIAS BRAZILIJOS SKYRIAUS
SVEIKINIMAS P.A.L.K.U.I**

São Paulo, 1978 m. sausio 30 d.

Gerbiamas Prezidiume, Gerbiami mūsų Centrinų Organizacijų Atstovai, Mielie Kraštų Atstovai, Brangūs Tautiečiai, Sesės ir Broliai Lietuviai.

Patys svarbiausi uždaviniai mūsų tautiečių, gyvenančių laisvajame pasauly, yra lietuvių išlaikymas ir nenuilstama kova dėl mūsų brangiosios Tėvynės Lietuvos išlaisvinimo.

Mūsų broliai pavergtoje Tėvynėje žiūri į mus ir laukia, kad mes kiekvienas, pagal savo išgales, prisidėtume prie šios kovos. Mes esame laisvi, mūsų rankos nėra surištos, mūsų balsas nėra užslopintas, mums negresia deportacijos į tolimus ir šaltus kraštus badui ir létai mirčiai.

Tad suglauskime gretas ir, kaip tie šaukliai, skelbkime pasauliui apie ašarose pasrūvusią mūsų tėvų žemę, reikalaudami, kad okupantai - rusai būtų priversti grįžti tenais iš kur atėję ir kad mūsų Tėvynei padaryta skriauda būtų atitaisyta.

Tai yra pareiga kiekvieno iš mūsų, o taip pat vienas iš svarbiausių programos punktų svarstysimu šitame Kongrese.

Nežiūrėkime į tai, kas mus skiria, bet rūpinkimės tuo, kas mus jungia.

PLIAS - Brazilijos skyriaus valdyba

Pirmininkas:

Algirdas Idika

Teisme

- Vadinasi, kai įvyko susidūrimas, jūsų priešininko rankose buvo lazda. O kas buvo jūsų rankose?

- Jo žmona.

Prašymas

- Gaila, pone Štubke, aš priverstas atmesti jūsų prašymą; mes negalime jums pridėti atlyginimo.

- Aš suprantu, pone direktoriau, tačiau ar negalima tokiu atveju mokėti man tą patį atlyginimą, tik dažniau?

Tarnyba pasauliui lietuvių tarpe gali būti: talkinti šalpoje, lankyti ligonius ar senelius, padėti šeimai be tėvo ar motinos, kovoti už sveiką kanapę rūkančių lietuviuku tarpe, susidraugauti su vaikais, kurie su tėvais nesusikalba. Kova už geresnį pasaulį reiškia ir at-

VYČIŲ KELIAIS

VISAS PASAULIS PRIEŠ AKIS

Kai Brownsea saloje prieš 70 metų stovyklavo pirmieji skautai, kai Lietuvoje prieš 60 metų skautybė uždegė jaunimą, dar nebuvo paplitęs radijas, nebuvo televizijos, garsinių filmų, patogių kelionių sprausminiais lėktuvais. Šiandien pasaulis įžengia į namus. Ir skautų vyčių būrelio veikloje visas pasaulis stovi prieš akis. Ar galima surasti būdą skautams vyčiams ir budžiams pasauliui gražinti bent tiek, kiek iš jo gavo? Arba, kaip Baden-Powellis išsireiškia savo paskutiniame žodyje skautams, "palikti pasaulį geresnį, negu jį radai?"

Sekdami pasaulio įvykius ir atsitikimus savo vietovėje ir gyvenimą Lietuvoje, skautai vyčiai supranta, kad tai nėra tik sausi faktai. Noras gyventi, kurti, būti laimingu yra visuotinis. Kas kenčia, laimi, stengiasi — yra toks pat žmogus su šeima, draugais, svajonėmis, kaip ir būrelio nariai. Pasaulio įvykiai gauna visai kitokį — ir jautrų atspalvį.

Ir kokių skirtingų esama pasaulių. Palyginkime "pirmojo" pasaulio gyvenimą ir rūpesčius su gyvenimu už geležinės uždangos: ten reikia visko bijoti, nieku nepasitikėti, neturėti teisių nei tokios ateities, kurios tikisi kiekvienas laisvas asmuo. Arba "trečiasis" pasaulis, kuriame 2/3 žmonijos eina gulti alkani.

Kokia nors tarnyba pasauliui atims laiko iš jauno ir suaugusio žmogaus gyvenimo. Po darbo, mokyklos, šeimos ir kitų pareigų likusios valandėlės sutirpsta labai greitai. Gal tos kelios minutės artimo tarnyboje bus vertingesnės ir prasmingesnės, negu kasdieniai užsiėmimai.

skleisti neteisybę ir žalą, daroma lietuvių ir kitoms tautoms.

Būrelis, savo sueigose aptardamas pasaulio įvykius, gali ir kartu apsiimti kurią nors lietuviškos visuomenės sritį paveikti, pasirūpinti tuo, kas apleista, užmiršta arba kur stokojama jėgų.

v.s. A. Saulaitis, SJ

Visi lietuviukai į lietuvių mokyklą!

TRYS OBUOLIAI

Kartą Lietuvoje gyveno ūkininkas. Jis turėjo nemažai pinigų, bet buvo jau pasenęs. Prieš mirdamas, jis turėjo padalyti savo ūkį savo trimis sūnums. Jis paklausė sūnų, ko jie norėtų. Vyriausias sūnus labai pageidavo turtuolio gyvenimo. Antras norėjo turėti didelį ūkį. Trečiasis negalėjo apsispręsti. Jo tėvelis prižadėjo, kad jis jam paliks ką nors labai ypatingo.

Po vienerių metų tasai ūkininkas mirė. Paskutiniame testamente vyriausiam sūnui buvo palikti visi pinigai, antram tėvelio ūkis, o trečiajam trys obuoliai.

Palaidoję tėvelį, visi trys sūnūs išsiskirstė. Pirmasis nuklavo į miestą ir nusipirko didelius rūmus su daug tarnų. Jisai valgė gardžiausią maistą

ir nešiojo geriausius drabužius. Bet jam pritrūko pinigų ir turėjo parduoti savo turtus. Po trijų metų pasidarė elgeta.

Antrasis sūnus, paveldėjęs ūkį, irgi pradžioje gerai gyveno. Bet jisai net menkiausiam darbui paskelbdavo talką. Būdamas tinginys, jis kitiems nepadėdavo, ir kaimynai nustojo eiti jam į talką. Visas derlius sunyko ir jisai tapo vargšu.

Jauniausias sūnus, po tėvo mirties, išėjo ieškoti darbo. Jį pasisamdė meškeriotojas ir jis išmoko visas gamtos paslaptis. Kur nors keliaudamas jis su saviu pasiimdavo tris obuolius.

Kartą miške sutiko labai išvargusį žmogų. Jis pavalgydino obuoliais ir parnešė namo. Vėliau pasirodė, kad tasai vargšas buvo kunigaikštis, paklydęs miške po audros. Jauniausais sūnus buvo pakviestas į kunigaikščio rūmus.

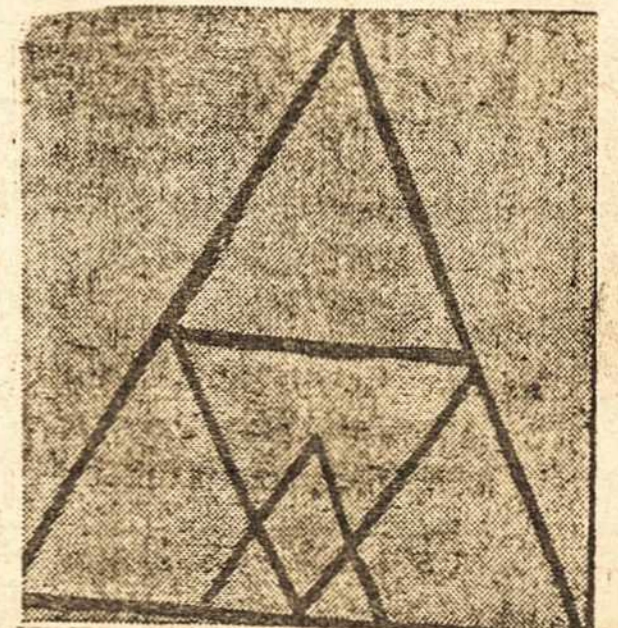
Ūkininko jauniausias sūnus tarnavo kunigaikščiui daugelį metų. Kai kunigaikštis mirė, jisai tapo didžiuoju Lietuvos kunigaikščiu. Išgirdę jo broliai, nuėjo jį aplankyti. Jis leido jiems gyventi pas save. Jo valdymo metais Lietuvoje buvo taika ir visi gerai gyveno.

Andrius Kulikanskas,

Los Angeles lit. mokyklos
7 sk. mokinya, "Saulutė".

GALVOSŪKIAI NR. 11

(žiūrėkite brėžinį). Ar galite nupiešti šią figūrą nepakeldami rašiklio ir neperkirsdami kitos linijos. Pamėginkite. Atsiųskite paaiškinimą, kaip darėte.

Lietuvių Sąjungos - Aliança Pastogėje

GARBĖS NARIO DRO. E. DRAUGELIO JUBILIEJUS

Dr. Eliziejus Draugelis

Lietuvių Sąjungos-Aliança Valdyba, o taip pat ir jos nariai, turi didelės garbės pasveikinti Garbės Narį, Dr. Eliziejų Draugelį, jo reikšmingo jubilėjaus proga, sulaukusį gražaus ir garbingo amžiaus — 90 metų — ir palinkėti jubiliejatui geros sveikatos sulaukti 100 metų amžiaus sukaktį.

Dr. E. Draugelis gimė 1888 m. balandžio mėn. 1 dieną, Bardauskų kaime, Gižų vls., Vilkaviškio apskr. Pradžios ir aukštesnįjį mokslą baigė Bardauskų prad. mokykloje ir Marijampolės gimnazijoje, o universitetą, medicinos fakultetą, baigė Maskvoje. Prasidėjęs pirmajam pasauliniam karui, buvo mobilizuotas ir 3 metus išbuvo kariuomenėje gydytoju. 1918 metais grįžo Lietuvon ir, kuriantis Lietuvos valstybei, aktyviai prisidėjo prie Lietuvos nepriklausomybės atstatymo. Buvo Steigiamojo, Pirmojo ir Antrojo seimų nariu, o taip pat ir ministru. Kaip gydytojas, buvo sveikatos departamento direktorium, o nuo 1932 iki 1940 metų buvo Suvalkų Kalvarijos psichiatrinės ligoninės direktoriumi. Antrasis pasaulinis karas mūsų jubiliejatą Dr. E. Draugelį atbloškė Brazilijon 1947 metais.

Dr. Eliziejus Draugelis nuo pat jaunystės reiškėsi visuomeninėje veikloje-organizacijose ir spaudoje, duodamas užuomazgą iki dabar veikiančiai Ateitininkų Federacijai. Atvykęs Brazilijon, pats pirmutinis ėmėsi organizuoti Pasaulio Lietuvių Bendruomenę ir 1958 met. buvo išrinktas jos pirmininku. Nors neilgai šitoji Bendruomenė gyvavo, nes mažai kas tuo laiku jo mintis suprato, bet vis dėl to Dr. E. Draugelis, o ne kas kitas, davė pradžią Brazilijoje veikiančiai Bendruomenei. Įstojęs į Lietuvių Sąjungą-Aliança, taip pat aktyviai ėmė reikštis jos veikloje. Lietuvių Sąjungą-Aliança, pagerbdama seną ir nenuilstamą Lietuvos veikėją, išrinko jį Garbės Nariu. Šiandieną, minint Dr. E. Draugelio tokią garbingą gyvenimo metinę sukaktį, sąjungiečiai siunčia jam ilgiausių metų linkėjimus.

○○○○○

Š. m. balandžio mėn. 2 dieną Lietuvių Sąjungos-Aliança valdyba suruošė savo nariams atvelykinius pietus su margučiais, kumpiais ir kitokiais lietuviškos virtuvės patiekalais. Mūsų jaunuoliai "Ansambelis Nemunas" susirinkusius linksmino ir žavėjo tautiniais šokiais. Kaip ir visada, taip ir šiuo kartu, jaučiamas buvo rūpestingumas ir skoningas sąjungiečių moterų darbštumas ir talentas. Teko nugįsti, jog ruošiamasi jau prie Motinos Dienos minėjimo gegužės mėnesyje.

○○○○○○○

Kazimieras Ambrozevičius

Š. m. vasario mėn. atšventė 70-tuosius amžiaus metus Kazimieras Ambrozevičius, Sąjungos-Aliança Garbės narys, visiems pažįstamas dainininkas.

K. Ambrozevičius gimė 1908 metais Kaune. Brazilijon atvyko 1926 met. Čia mokėsi dainavimo ir tapo populiariu lietuvių kolonijos dainininku. Nuo pat atvykimo Brazilijon, įsijungė į lietuvių visuomeninę veiklą ir yra vienas iš senųjų Sąjungos-Aliança narių.

S-gos Krsp.

DAINŲ ŠVENTĖ ARTĖJA

Penktoje Š. Amerikos lietuvių dainų šventėje dalyvaus, kaip rodo ligšiolinė registracija, 37 chorai. Du chorai atvyks iš kitų žemynų — dainos sambūris iš Melburno Australijoje, vadovaujamas pirm. V. Bosikio, ir Skotijos lietuvių choras, vad. Fr. V. Dullicko. Daugiausia chorų atvyks iš JAV, ypač Čikagos. Iš Kanados dalyvaus septyni chorai: Hamiltono "Aidas", Hamiltono AV parapijos, Londono jaunimo choras, Toronto "Varpas", Toronto Priskėlimo parapijos, Montrealio AV parapijos, Montrealio Šv. Kazimiero parapijos. Dainų šventė įvyks Maple Leaf Gardens arenoje liepos 2, sekmdienį, 3.30 v.p.p. Muzikinę komisiją sudaro: pirm. V. Verikaitis, nariai — St. Gailevičius, D. Skrinkskaitė-Viskontienė, J. Govėdas, Eug. Krikščiūnas.

Lietuvių kilmės mergaitė Sharlene van Vlymen Thunder Bay, Ont., mieste buvo išrinkta lietuvių atstove — karalaite, vėliau ji buvo išrinkta visų to miesto tautybių karalaite iš 36 kandidačių. Po to ji buvo atsiųsta į Torontą dalyvauti Kanados karalaitės rinkimuose, kurie vyksta šią savaitę. Dalyvauja 24 kandidatės. Rinkimai bus transliuojami per 9-ji kanalą progamoje "Miss Teen Canada Pageant".

Carta demora 40 dias de Mauá a Sto. André

Uma carta colocada na agência dos Correios de Mauá no dia 3 de março (e devidamente carimbada com a data), chegou ao destinatário, Rui Zerrener, morador em Santo André, apenas um mês e nove dias mais tarde, exatamente a 12 de abril. Preocupado com tanta ineficiência, pois as duas cidades são vizinhas e até uma tartaruga encarregada pelo serviço teria feito mais rápido a entrega, Rui procurou a agência de Santo André e ali o encarregado informou que a carta tinha dado entrada no dia 10 de abril, portanto 48 horas antes de ser finalmente entregue. Por onde teria andado a demorada missiva nesse período?

Rui Zerrener provavelmente nunca vai descobrir a resposta a essa pergunta.

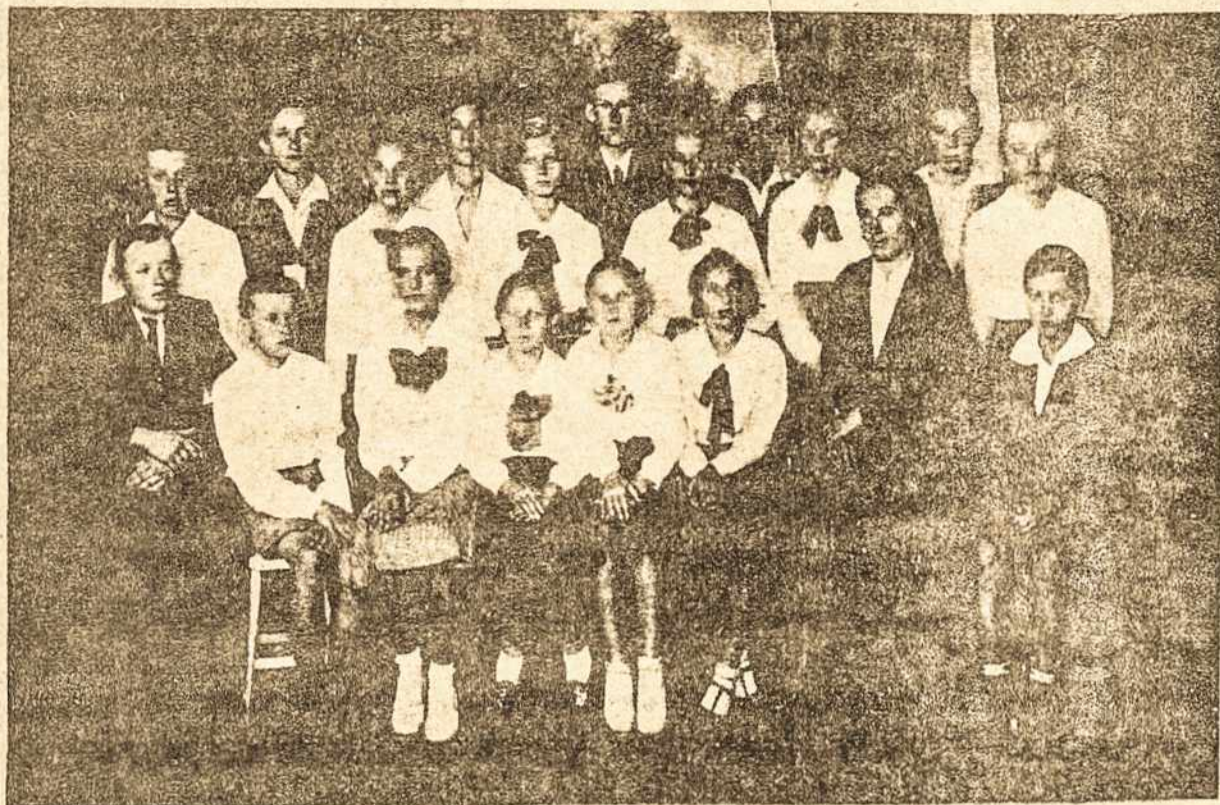
SKAITYTOJŲ DĖMESIUI

Kai kurie ML-vos skaitytojai kartais negauna, arba pavėluotai gauna ML.

Administracija užtikrina, kad ML yra išsiuntinama VISIEMS užsisakiusiems paštu antradienio priešpietį.

Reikia protestuoti vietiniame pašte dėl laikraščio nepristatymo.

● BLOGA yra tik tada, jei tauta į visą jai daromą žalą nebereaguoja, jei ji, nemoralumo atrofuoja, su juo apsipranta ir rezignuodama jam pasiduoda. Iš tokių pasidavėlių sunku belaukti ko pozityvaus. J. ERETAS

Viena pirmųjų laidų, gavusių lietuvių kalbos pažymėjimą, su mokytoja Liuda Majiene.

A. A.

LIUDA MAJIENĖ

1978 m. balandžio mėn. 14 d. liūdna žinia pasiekė São Paulo apie mokytojos Liudos Majienės staigią mirtį. Guarujá saloje, kur ji gyveno ir mirė.

Liuda Majienė buvo gimusi, augusi ir mokytojos profesiją įsigijusi Lietuvoje.

Buvo kilusi iš grynai lietuviškos šeimos, tai ir gyvenime pasiliko didžiai pavyzdinga lietuvių patriotė, kuri nenustojo mylėjusi savo Tėvynę Lietuvą gyvendama ilgus metus už jos ribų ir visuomet rūpinosi pavergtos Tėvynės likimu ir lietuvių išlaikymu mūsų išsivijoje. Nors gyveno tolokai nuo São Paulo lietuvių kolonijos, bet visuomet palaikė tamprius ryšius, skaitydama lietuvišką spaudą ir knygas ir niekuomet neatsisakydavo paremti finansiniai spaudą ir įvairias organizacijas.

Savo darbštumu ir sumanumu, kartu su savo vyru, jau mirusiu, kapitonu Antanu Majum, buvo gražiai įsikūrę Guarujá saloje, kur turėjo viešbutį puikiai įrengtose didžiulių nuosavų namų patalpose. Visas palikimas perėjo į vienintelio įpėdinio — sūnaus Antano Majaus rankas, kuris yra vedęs ir neseniai susilaukęs dukrelės, o Liuda Majienė, anūkės, kuriai sukako vos keli mėnesiai amžiaus. Senelė jau buvo labai ją pamėgusi ir džiaugėsi, kad turėsianti kas palinksmintų ją senatvėje; bet deja, nebuvo lemta jos norui išsipildyti.

Liuda Majienė kolonijoje buvo visų žinoma ir pažįstama, nes ilgus metus ji mokytojavo ir vadovavo Vytauto Didžiojo vardo mokyklai, kurią baigė šimtai lietuviukų. Be to, retai kam neteko dalyvauti įvairiausių meniniuose sceniniuose rengimuose, pastatant įvairius spektaklius ir kasmet suruošiant vaikučiams kalėdinę eglutę su vaidinimais ir dovanėlėmis. Taip pat netrūkdavo ir įvairių priėmimų su vaišėmis. Ši mokykla buvo tikras lietuvių židinys. Liuda Majienė begaliniai mylėjo savo darbą ir ypač vaikučius ir jaunimą, todėl ir pasiėkimą turėjo didelį: visi, dideli ir maži, ją mylėjo ir gerbė, tai nemažas būrys senų ir jaunų, dauguma jos buvusių mokinių arba jų tėveliai, dalyvavo jos laidotuviuose ir septintos dienos pamaldose.

Liuda Majienė visuomet buvo geros sveikatos ir niekuomet nesiskundė jokia liga, tik pirmą kartą sužinojome, kai ji kovo mėnesį paskambino telefonu į mūsų namus klausdama, kaip pasisekė žmonos operacija ir kaip jos sveikata. Ji pareiškė, kad jos sveikatos stovis, paskutiniu laiku yra pablogėjęs, nes turinti didelę problemą su širdimi ir jau turėjusi rimtus priepuolius, o svarbiausia, kad organizmas nepriima jokių vaistų. Mes su žmona pažadėjome prie pirmos progos ją aplankyti. Ir, išvykę vasaroti į Santos, nuvykome pas ją ir radome pakenčiamoje sveikatoje. Pati viena paruošė gražias vaišes ir mes pasilikę kalbėjome apie 2 valandas įvairiausiomis temomis, ypač Tėvynės ir kolonijos reikalais. Apgailėjo labai, kad gal būt nebetksią pamatyti laisvos Tėvynės Lietuvos ir labai skaudžiai nusiskundė São Paulo lietuvių kolonijos nesantaika, kur Lietuvių Sąjunga jau antrą kartą kreipiasi į vietos teismus ir bylinėjasi su savo tautiečiais: tai esanti begalinė gėda visai mūsų kolonijai, kur svetimieji įžiūri mūsų lietuvių, nekultūringumą ir kad tas nekultūringumas išsina kaip tik iš tų žmonių, kurie save skaito "privilegiuotais ir išmokslingais" žmonėmis. Ji teigė, kad Vila Anastacio būrelis jau per daugelį metų pasižymi savo lietuvišku darbu, parengimais ir lietuviška veikla, kai tuo tarpu kitos lietuviškos Sąjungos administruojamos patalpos, arba išnomuotos, ar-

ba ten visiškai tuštuma lietuviško veikimo atžvilgiu. Jinai tikisi, kad Sąjunga nėra vieno asmens valdoma, kad joje yra dar ir padorių ir susipratusių lietuvių: vargiai jie panorės ant savęs užtraukti juodą dėmę kolonijos istorijoje, kartu su tais, kuriems tik rūpi sunaikinti paskutinį lietuvių židinį lietuvių namuose, kurie buvo visos kolonijos statyti lietuviškiems reikalams. Liuda Majienė pažymėjo, jog tuo reikalu yra parašiusi "Mūsų Lietuvoje" straipsnį, kuris, be abejo, dabar, pasiliks kaip jos testamentas kolonijai, lietuvių atžvilgiu.

Dar vienas įdomus faktas kaip Liuda Majienė rūpinosi kolonijos reikalais. Ji panorėjo žinoti, ar šiais metais pasiseks man suruošti, kaip ir kitais metais, kultūros ir meno paroda. Pareiškiau, kad kaip Baltijos Valstybių Komiteto pirmininkas, jau padariau visus reikiamus žygius ir laukiu teigiamo atsakymo. Nusiskundžiau, kad man, apart darbo parodas organizuojant, tenka asmeniniai pakelti ir visas susidarantis išlaidas; ir tas kartojasi kiekvienais metais. Tuomet Liuda Majienė pareiškė: "Kai tik gausi užtikrinimą, kad jau gautos patalpos šių metų parodai, tuojaus atvyk pas mane — aš apmokėsiu visas parodos išlaidas". Padėkojau ir dar kartą įsitikinau Liudos Majienės jautrumu lietuviškiems reikalams.

Tokių žmonių kolonijoje jau nedaug beturime, o jų eilės nuolat rečiau. Ir Liudos Majienės mirtis yra labai didelis nuostolis mūsų kolonijai ir mūsų pavergtai Tėvynei, nes pjūtis didelė, o pjovėjų kaskart mažiau.

Tegul Gerasis Dievulis suteikia jai nusipelnytą užmokesnį, nes ji mylėjo ir Dievą ir Tėvynę ir savo brolius ir seses lietuvius. Tegul bus lengva jai antrosios Tėvynės — Brazilijos žemelė.

Kapit. J. Čiuvinškas

MŪSŲ ŽINIOS

NAUJAS KLEBONAS

Šv. Kazimiero parapijai S. Paulo kardinolas paskyrė klebonu dabartinį "Mūsų Lietuvos" redaktorių, kun. Praną Gavėną. Jo įvedinimas numatytas gegužės 28 d., 16 val. Tai progai atsilankys Kardinolo atstovas vysk. Luciano, saleziečių provinciolas kun. Legal ir šiaip lietuvių ir nelietuvių kunigų. Parapija kviečia visus parapičius maloniai priimti naują kleboną, gausiai dalyvaujant jo įvedybose ir gražiai, bendromis jėgom, priruoštoj šventėj. Tam tikslui praeitą sekmadienį, tuoj po kun. B. Suginto Mišų, buvo sušauktas rajonų ir organizacijų atstovų posėdis, kame buvo apsvaistytos bendros pamaldy, meninės programos ir vaišių linijos.

Kad visi norintieji galėtų parodyti savo dosnumą ir kuom nors prie šventės prisidėti, atstovams buvo išdalintas antspauduotas lapas, kur galima pažymėti ką kas mano paaukoti: ar tai produktų, ar pinigų, ar kokią dovaną loterijai, kuri bus traukiama per vaišes, ar asmeninį prisidėjimą prie šventės paruošimo.

Sekantis, jau vien tik ruošėjų posėdis, šaukiamas gegužės 7 d., 16 val., Šv. Kazimiero parapijos salėje.

SUSITIKIMAS SU VYSKUPAIS

LIETUVIŲ KATALIKŲ BAŽNYČIOS KRONIKA nuolat primena laisvo pasaulio lietuviams ir, bendrai, katalikams, reikalą šaukti prieš bažnyčios ir tikinčiųjų teisių laužymą Sovietų Unijoje ir jos užgrobtuose kraštuose. Ypač LKB Kronikos 28 numeris plačiai aprašo Bažnyčios katekumbinę padėtį ne tik Lietuvoje, o ir Gudijoje, Latvijoje, Ukrainoje bei kitose sovietizuojamose respublikose; ir šaukia: "Jei Lietuvos katalikus užstoja nekatalikai ir net ateistinių pažiūrų žmonės, kaip akademikas A. Sacharovas arba S. Kovaliovas, rizikuodami savo laisvę, tai dar labiau laukiama mus užtariančio žodžio iš savo brolių kitų kraštų katalikų vyskupų ir tikinčiųjų".

Brazilijos Lietuvių Kunigų Vienybė pasirūpino išversti šiuos KRONIKOS puslapius ir, su atitinkamu lydraščiu, balandžio 21 d. prel. P. Ragažinskas su kun. Gavėnu bei kun. Rukšiu, nuvežė Brazilijos vyskupams, susirinkusiems Itaicy.

UŽSIMOKĖJO UŽ ML:

Jonas ir Apolonija	
BALTADUONIS	200 kr.
Kazimieras SKARUPSKAS	150 "
Magdalena JURGELEVIČIENĖ	150 "
Jonas TATARŪNAS sūnus	500 "
Jonas TATARŪNAS tėvas	150 "

MŪSŲ ŽINIOS

PUIKIAI PAVYKUSI IŠVYKA

Bendruomenės choro valdyba buvo nutarusi suruošti ekskursiją kaip premiją choristams, kurie prisideda prie choro išlaikymo.

Šiam tikslui prieš mėnesį P. Šimonis su J. Bagdžiu nuvyko į CAMPOS DO JORDÃO pasiūlyti sąlygų, susitarti. Nelengva buvo dėl hotelio, nes šiomis dienomis ten vyksta São Paulo savivaldybių kongresas (Congresso dos Municipios). Bet jiedvių kelionė nebuvo veltui — per J. Bagdžiaus turėtą pažintį buvo gauta išnomuoti vietos apsigyvimui Hotel Montanez.

Tad balandžio 15-16 dienomis įvyko seniai laukta išvyka į Campos do Jordão turistiniame mieste.

Išvykom 6 valandą ryto, visiems punktualiai susirinkus. Su choris-tais važiavo ir Maestras V. Tatarūnas — chorvedys ir Maestras F. Gir-dauskas — pianistas.

Tik iš pat pradžių nemalonė staigmena. Prel. Pijus Ragažinskas anksti atėjo pranešti apie p. Liudos Majienės mirtį ir kad dėl tos prie-žasties jis negalys važiuoti su choristais. Gaila, nes Prelatas laukė tos kelionės, ir visi choristai džiaugėsi jo kompanija, kuri visuomet buvo linksma ir pozityvi. Sakė atvažiuosiu po laidotuvių. Bet nesulaukėm; ir tik naktį telefonu pranešė, kad jau neapsimoka važiuoti. Choras norėjo Prelatui šią kelionę užfundyti, nes Prelatas nekartą užmokė-jo visam chorui. Bet taip ir aepasisekė.

Privažiuojom CAMPOS DO JORDÃO apie 11 val., po 700 posūkių nuo São José dos Campos.

Kadangi J. Bagdžius nuvažiavo su Kombi į hotelį, kiek anksčiau, tai autobusui atvykus, visi ekskursantai į 10 minučių jau buvo savo kambariuose. Metę pirmą žvilgsnį į gražias apylinkes, tuoj ėjom prie stalo, kur mūsų laukė skani "fejjoada". Kai kam dar galva sukosi nuo tų visų svaiginančių posūkių, bet prie "fejjoados" visi atsigavom.

Po piet vėl į autobusą ir — su daina ir juokais — tęsėm numatytą dienos programą.

Pirmiausia pasiekėm Palácio do Governo, kur S. Paulo gubernato-rius praleidžia atostogas. Palocius pastatytas gubern. Adhemar de Barros ir stovi 1500 m. aukštumoj. Iš ten matosi vaizdai į gražias apy-linkes.

Pasiekėm Pico de Itapeva, 11 km. nuo miesto. Giedrią dieną nuo jo matosi, Paraibos slėny, septyni miestai. Tai vaizdai, kuriuos tik jautrus poetas gali aprašyti, o nebusiam sunku įsivaizduoti. Dar įdomiau, kad, žvelgiant iš tokių aukštybių, matai, koks mažas yra žmogus.

Pasigėrėję tais vaizdais, leidomės — aišku, su daina ir juoku — žė-myn, ir sustojom prie prefeitūros padaryto parko, per kurį iš kalnų teka upelis. Visi ypač buvom sužavėti "sidabro lietum" (chuva de prata). Yra suoliukų piknikam ir daug suvenyrų krautuvių.

LKB-nės choras Japonų šventėj — rugsėjis, 1977 m. Nuotraukoj trūksta F. Girdausko — pianisto, Pr. Satkūno, Joanos Eimantienės ir VI. Kazokienės.

Ateitininkų organizacijos steigėją ir São Paulo M. Ateitininkų kuopos globėją

Dr. ELIZIEJŲ DRAUGELĮ

jo 90-tojo gimtadienio proga nuoširdžiai sveikina São Paulo Dr. E. Draugelio Moksleivių Ateitininkų kuopa.

Toliau leidomės į Capivari rajoną, kur yra parkų ir keltų vienam asmeniui užvažiuoti į Dramblio (Elefante) viršūnę. Ten taip pat viskas gražiai sutvarkyta turistiniam patrauklumui. Yra arklių pasivažinėjimui ir vežimukų pasivažinėjimui; jei nori, gali paplaukioti laiveliu tvenkiny, ar vien tik pakvėpuoti nepaprastai sveiku pušų miške-lio oru.

Pačiam rajone yra daug krautuvių megztinių, visokių spalvų ir vi-sokiam skoniui. Ir šiaip suvenyrų, kurių moterys neapleido nepažiū-rėjusios ir nepačiupinėjusios

Po šios programos dalies autobusas jau vežė į hotelį, kur netrukus buvo pristatyta skani vakarienė.

Pavakarieniavus, daugumas suėjo į salę prie televizijos. Bet čia prisistatė numeris extra: p. Monikos Jonavičiūtės-Stasiulionienės gimtadienis. Iš kažkur atsirado alaus ir saldumynų. Buvo sugiedota "Ilgiausių metų". Ir taip šeštadienio programa buvo užbaigta. Nors nevisiems, nes kai kas dar kambariuose žaidė ar lošė kortomis iki vė-liau.

Sekmadienio rytą, po kavutės, laisva. Tai vieni nuėjo į bažnyčią, o po to daugumas traukinėliu išvažiavo į Capivari aplankyti parduotu-vių. Gal nebuvo nei vieno, kuris nebūtų ten radęs ko įdomaus ar pi-gaus dalyko, ar kokį atsiminimą sau ar savo namiškiams nupirkęs.

Po nepaprastai gerų ir visiems patikusių pietų, atsisveikinę su ma-loniais hotelio šeimininkais, pasileidom namo (Campos do Jordão yra 1700 m. aukštumoj). Ir vėl vingiuoja kelias, ir vėl nevienam svaigsta galva, bet leidžiamės greitai žėmyn, kad greičiau pasibaigtų tie 700 posūkių.

Dar sustojom prie krautuvėlės kur yra alučio ir ledų atsigavinti; kai kas dar perkasi kaimietiško sūrio parsivežt namo. Ir, pravažiavę Rancho da Pomonha, patenkinti, laimingi, dėkodami valdybai ir jos pirmininkui, p. Bagdžiui, už tokią nepaprastą dovaną, su daina ir juokais pasukom Vila Zelinos link. Čia, jau išsiilgę taip gražiai praėjusių dienų, atsisveikinam su pasiryžimu, kad choras dar ilgai gyvuotų ir mums duotų daugiau progų taip gražiai pabendrauti, kaip senesnieji sakydavo, "prie tanciaus ir prie rožančiaus". Išsiskirstom į namus kiekvienas su savo rūpesčiais, bet ir su įsitikinimu, kad ne taip greit užmiršime šios kelionės įspūdžius.

Dalyvis

Pažįsta pats save

Šeimininkas į naują gyventoją:

— Ar pažadinti tamstą 7 v. ryto?

— Galite pamėginti, bet nesu tikras, ar apie tą laiką būsiu grįžęs į namus...

Vokietija

MUZIKOS MENO DARBUOTOJŲ būrelis "Skudutis" išleido dainų ir giesmių plokštelę "Kur bėga Šešupė". Įrašus yra atlikę: fleitininkas P. Odinis, solistai — R. Daunoras, kun. K. Senkus, B. Gallitė-Spies.

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarda chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças. Mini-sombrinhas, tipo italiano e alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Inscr. Estadual: 104.519.617

C.R.C.80.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones: 274.0677 - (Res. 274.1886)
São Paulo

MOTINOS DIENĄ RUOŠIA Lietuvių SAJUNGA-ALIANÇA

G E G U Ž Ė S 2 1 D I E M Ą 1 3 V A L A N D Ą

- S E K M A D I E N Ĩ -

Rua Lituania, 67 - Moóca

BRAZILIŠKOS PAMOKOS ČIKAGOJE

Vaizdinėmis priemonėmis pagrįstas lietuvių kalbos mokymo būdas, kurį São Paule sugalvojo ir paruošė Alfonsas D. Petraitis, šiuo metu naudojamas Čikagoje pamokose suaugusiems ir vaikams.

1977 metų pabaigoje Ginta Pudymantienė, turinti vertėjų įstaigą, pradėjo registruoti lietuviškai nemokančius suaugusius, kurie lankytų lietuvių kalbos pamokas. Šių atsirado kelios dešimtys per trumpą laiką bet išsklaidyti po Čikagos priemiesčius. Šių metų pradžioje JAV gimusi Valerija Wolff suorganizavo žmonių būrelį Park Forest miestelyje, Čikagos pietuose (30 km. nuo centro). Pirmoje pamokoje – šeši. Vėliau mokinių skaičius pakilo iki 25. Pamokos vyksta amerikiečių parapijos klebonijos rūsyje, kur įrengtas salionėlis, pirmadieniais nuo 8 iki 10 val. vakaro. Mokiniai – nuo keliolikos iki 67 metų amžiaus: 30 metų lietuviškai nekalbėję JAV gimę lietuviai, jų vaikai, lietuvių žmonos ir vyrai. Apie 10-15 minučių kas kartą skiriama lietuvių kultūros valandėlei – šis tas iš istorijos, lietuviškos veiklos, apie lietuvių kalbą ir Lietuvą dabar. Iki JAV vasaros (birželio pabaigos) ši klasė pabaigs 6-7 Alfonso Petraičio išdirbtas pamokas (po 18 skaidrių su pagrindiniais sakiniais).

Tuo pačiu metodu mokomi lietuviškai nemokantys vaikai Kristijono Donelaičio lituanistinėje mokykloje Marquette Parke, Čikagoje. Ši mokykla šiuo metu didžiausia JAV-se, turinti 300 mokinių. Čia kalbos kursą dėstyti išmokė Mirga Valaitienė, JAV LB Švietimo Tarybos pradžios mokyklos reikalų vedėja, kuri su skaidrių metodu lietuvių kalbai susipažino suaugusių pamokose kurias dėsto kun. A. Saulaitis.

Švietimo Taryba metinėje Kanados ir JAV mokytojų studijų savaitėje Toronte (prieš pat PLB seimą ir Pasaulio Lietuvių Dienas

birželio 22-27) skiria visą dienos programą lietuviškai nemokantiems. Simpoziume dalyvauja kun. A. Saulaitis. Kitokiu metodu universitete dėstanti dr. J. Reklaitienė, Švietimo Tarybos vicepirmininkė, taip pat susidomėjusi brazilišku metodu.

Šis 'braziliškas metodas' kaip tik dabar plečiamas čia, Brazilijoje, lietuviškai besimokantiems korespondenciniu būdu (curso por correspondência). Pamokų tekstas įkalbėtas į juostelę "cassette", įvairintas trumpom dainelėm, eilėrašutkais, posakiais. Gali tapti priemone mokytis lietuviškai ŠEIMOJ – taigi 'šeimos metodu'.

"TĖVYNĖS VAIDILOS" PRISIMINIMAS

A.A. kun. BENEDIKTO SUGINTO mirties metinės, nežiūrint 'ilgojo savaitgalio' išsiblaškymų, praėjo geriau, negu tikėtasi.

Šv. Kazimiero parapijoje 16-tos valandos Mišioms, koncelebruotom kun. Pr. Gavėno ir kun. P. Urbaičio, netelpant žmonėms koplyčioje, buvo persikelta į salę.

Kun. Gavėnas pasidžiaugė dalyvių dėkingumu didžiajam Veikėjui, nusipelnusiam ne tik V. Zelinai ir ne tik S. Paului bei Brazilijai, bet palikusiam nemiršta-

mą atmintį Europoj ir Amerikoj. "Jei pačiam Vėlioniu mūsų maldų nereikės, jis, visuomet taip dosnus kitiems, nukreips tą Mišių auką patiems jį aukojusiems – kunigams ir dalyviams".

Kpt. J. Čiuvinškas, skaitęs liturginius skaitymus, minėjimo metu iškėlė anuos kartu su Vėlioniu pergyventus ekonominiai sunkius, bet ryžtingus ir sėkmingus laikus bei žygius, privedusius iki pačios V. Zelinos bažnyčios pastatymo. Ir, kun. Suginto didelio ryžtingumo pavaizdavimui, priminė faktą: vieną rytą, apie 9 val. kun. Sugintas, su savo ryšuliu ir tautiečių dokumentais, jau stovėjo prie Lietuvos konsulato, atėjęs pėsčias iš V. Anastácio (apie 10 klm.).

O patys anastaciečiai tvirtino, kad kun. Sugintas prisidėjo prie dr. J. Basanavičiaus kultūros rūmų statybos anų laikų (1931-36 m.) 3000 milrešų.

Kun. St. Šileika priminė kun. B. Suginto 'pasaulinio masto asmenybę', dirbusią Tautai ir Bažnyčiai trijuose kontinentuose, o ypač Europos lietuviškom mokslo institucijom Vokietijoje, Lenkijoje, Italijoje.

Kun. P. Urbaitis, minėjimo užbaigai, paskaitė iš Klemenso Jūros knygos "Tėvynės Vaidila" paskutinį jo apsilankymą S. Pau-

le (1955 m. lapkričio mėn.), kur susilaukė pagerbimo iš organizacijų ir pavienių, ir koks nuoširdus buvo jo paskutinis atsisveikinimas su sanpauliečiais.

Chorvedžio Liudo Ralicko pasrangomis, kad ir nepilnas, AUŠROS choras gražiai sugiedojo svarbesnes įprastas Mišių giesmes.

Pagarba ir padėka visiems gerbiantiems savo nusipelnusį Tautos ir Bažnyčios Veikėją.

Po pamaldų buvo lengva suorganizuoti, su iš įvairių bairų atvykusiais tautiečiais, ypatingą sudėtinį komitetą gegužės 28-tai, klebono įvedimo iškilmėm. (Krsp.).

KELIAUJA

Praėjusią savaitę išvyko į Recife skubiais šeimos reikalais JONAS BAGDŽIUS. Kelionė vis su rūpesčiu, nes São Paule liko sena sergani motina, MONIKA KLEIZIENĖ. Tiek vieną – kelionė, kiek antrą – namie sekame ir lydime broliška širdimi.

LITERATŪROS BŪRELIS

Literatūros Būrelio susirinkimas įvyks balandžio 29 d., 20 val. pas pp. Alf. ir Rosą Petraičius, rua Nova York 28, apto. 32, Sumaré. Telef. 65-3286.

Lietuviškai kalbanti

Vyrų – moterų – vaikų
gydytoja

DRA. HELGA HERING
médica

HOMENS-SENHORAS
CRIANÇAS

Av. Eulina, 99 – V. Sta. Maria
(Skersgatvis ties nr. 2214, Av. Deputado Emilio Carlo-Bairro do Limão)

Tel.: 220-0439 / 266-3569

SEMANÁRIO NOSSA LITUÂNIA

MŪSŲ
LIETUVA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Diretor responsável
VYTAUTAS BACEVIČIUS

Redige: Equipe Editorial
Administrador: Stanislao Šileika

METINĖ PRENUMERATA: 150 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 700 kr. Paskiro numerio kaina: 3,00 kr. Užuojautos ir sveikinimai nuo 60 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rašyti: "Stanislao Šileika" vardu.

Straipsnius ir korespondenciją redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Nenaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį: vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai išteiktini ne vėliau kaip iki sekmadienio vakaro.